

Wprowadzenie

W dniu 3 marca 2010 r. Komisja Europejska przedstawiła nową Strategię 2010, Europa 2020 i jej propozycje inteligentnego, zrównoważonego rozwoju i integracji. Propozycje ustanawiają 5 celów priorytetowych, w tym cel ubóstwa, zmniejszenie o 25% liczby osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym (żyjących za mniej niż 60% średniego dochodu).

Dnia 17 czerwca Rada Europejska przyjęła propozycje Rady EPSCO, by zredukować ubóstwo 20 mln ludzi, w oparciu o połączone 3 wskaźniki (zagrożonych ubóstwem, pogorszeniem sytuacji materialnej i gospodarstw domowych dotkniętych bezrobociem). Cele mają być osiągnięte poprzez 7 Europejskich Inicjatyw Strategicznych. Sztandarowa inicjatywa „Europejska Platforma Walki z Ubóstwem” ma na celu zapewnienie „gospodarczej, społecznej i terytorialnej spójności”, w oparciu o Europejski Rok Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym, tak aby „podnieść świadomość i uznawanie praw osób dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym, umożliwić im godne życie i aktywne uczestniczenie w życiu społeczeństwa”.

EAPN zdecydowanie popiera ideę rozwoju szerszej Platformy Walki z Ubóstwem. Jednak, aby mógł być skuteczny, Platforma musi zostać zaangażowana w rozwój wyraźnej unijnej strategii realizacji celu ubóstwa. Choć wspólne cele OMC w polityce społecznej pozostają bardzo istotne, w nowym kontekście strategii Europa 2020, wymagany jest rozwój widocznej strategii UE w sprawie ubóstwa i wykluczenia społecznego, z założeniem strategicznych celów, środków i terminów. Taka strategia powinna być rozwijana poprzez konsultacje z Green Book.

Platforma Walki z Ubóstwem byłaby odpowiedzialna za realizację i monitorowanie strategii UE, opierając się na mocnych stronach obowiązującego OMC w polityce społecznej, priorytetach zapobiegania i złagodzenia ubóstwa. Zmniejszanie nierówności jest również podstawowym warunkiem wstępnym dla skutecznego zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego, promowania spójności społecznej i budowania lepszego życia dla wszystkich. UE powinna inwestować w tworzenie i zapewnienie dostępu do godnej pracy, ale również do systemów usług powszechnych i wysokiej jakości ochrony socjalnej, połączonych z ukierunkowaniem polityki do poszczególnych grup, skierowanej na sprawy dyskryminacji i spełnianie konkretnych potrzeb. Tylko w ten sposób UE może zapewnić, że wszystkie grupy

uzyskają dostęp do wysokiej jakości usług, jakościowych miejsc pracy oraz odpowiedniego dochodu minimalnego, co może stanowić solidną podstawę godnego życia i bardziej spójnego społeczeństwa.

Kluczem do realizacji będzie zapewnienie synergii z innymi celami i zadaniami w strategii Europa 2020, oraz założenie skutecznego upowszechniania celów włączenia społecznego w całej Strategii. Platforma powinna być obrazem Europy Socjalnej, i nie tylko mieć zadanie zapewnienia skutecznego monitorowania krajowych strategii zwalczania ubóstwa, ale także nadzorowania i koordynowania różnych dziedzinach polityki, które mają wpływ na integrację społeczną. Część jej kompetencji powinno obejmować zakres przekraczający miękkie instrumenty, których wpływ wydaje się być ograniczony, a rozwijać nowe i bardziej skuteczne instrumenty UE, mobilizując unijne mechanizmy finansowania do wspierania działań zmierzających do osiągnięcia celu.

Jednak żadne z nich nie będzie skuteczne bez silnej woli politycznej, aby osiągnąć sukces. Ponadto, ta nowa Platforma musi być dobrze widoczna, i budować wspólną własność, poprzez zapewnienie bardziej systematycznego dialogu z szerszym gronem kluczowych zainteresowanych stron, szczególnie na poziomie regionalnym i lokalnym. Oznacza to włączenie władz regionalnych i lokalnych, ale także ludzi doświadczających ubóstwa i wspierających ich organizacji pozarządowych. Narodowe Sieci EAPN mają długie doświadczenie w zakresie tworzenia i prowadzenia tego typu platform [dyskusji] wielu zainteresowanych. Flagship Platform powinna budować silne więzi z i wspierać istniejące sieci EAPN, jako część koncepcji partnerstwa, mogącej przynieść konkretne działania i wyniki.

Flagowa Platforma Walki z Ubóstwem w UE - Co należy zrobić

- 1) przekształcić OMC w polityce społecznej w dynamiczne unijne i krajowe Platformy Walki z Ubóstwem
- 2) Rozwinąć mechanizmy oceny skuteczności obecnych instrumentów i przyspieszyć ustanowienia europejskich ram gwarancji norm społecznych w UE
- 3) mobilizować unijne instrumenty finansowe w celu wspierania zrównoważonego rozwoju infrastruktury usług społecznych, projektów demonstracyjnych i lepszego uczestnictwa oraz zarządzania promowanym dialogu obywatelskiego

4) Upewnić się, że cele włączenia społecznego są rozpowszechnione w całej Strategii Europa 2020 nawiązują do skutecznej oceny wpływu społecznego

1. Przekształcenie OMC w polityce społecznej w dynamiczne unijne i krajowe Platformy Walki z Ubóstwem promujące partnerstwo w celu zapewnienia rozwoju i wdrożenia strategii UE w celu realizacji celów ubóstwa, poprzez skoncentrowanie się krajowe i tematyczne

OMC w polityce społecznej i przekaz Strategii Europa 2020 będzie działać tylko jeśli proces wyjdzie poza wzajemne uczenie się, otrzyma silne polityczne poparcie i odniesie sukces w opracowywaniu i wprowadzeniu w życie nowej wspólnej strategii UE w celu realizacji celu ubóstwa, w oparciu o skuteczne zaangażowanie wszystkich podmiotów.

Na poziomie UE jest silna wola polityczna niezbędna do zapewnienia skuteczności opracowanej strategii, jej energetycznego wcielenia i przejrzystego sposobu monitorowania. To musi zakładać szersze zaangażowanie zainteresowanych stron, w tym unijne organizacje pozarządowe, których członkowie są zaangażowani na szczeblach krajowych. Europejskie Spotkania Osób Doświadczających Ubóstwa muszą zostać skonsolidowane w instrument polityczny w cyklu podejmowania decyzji w otwartej metodzie koordynacji (OMC) i Platformie Ubóstwa. Krajowe strategie i monitoring muszą być uzupełnione unijnym ujęciem tematycznych, tworząc europejskie grupy tematyczne, które mogą aktywnie angażować odpowiednie zainteresowane strony w rozwijaniu wieloletnich strategii realizacji uzgodnionych priorytetów UE.

Ustanowienie Krajowych Platform Ubóstwa, które rozwiną Krajowe Strategie dotyczące Ubóstwa i Wykluczenia poprzez Krajowe Plany Działania, z udziałem wszystkich zainteresowanych stron, ma również kluczowe znaczenie, zapewniając w ten sposób związek poziomów regionalnego i lokalnego. Platformy potrzebują opracowania pełnej ekspertyzy, zebrania idei dobrych praktyk i opinii „co działa, a co nie działa”. Oznacza to wymóg współdziałania z administracją regionalną i lokalną, ale również z kluczowymi oddolnymi podmiotami, w tym osobami dotkniętymi ubóstwem i wspierającymi je organizacjami pozarządowymi, poprzez regularny dialog strukturalny. Narodowe Sieci EAPN posiadają

wieloletnie doświadczenie w powoływaniu takich platform i zapewnianiu związku pomiędzy realiami krajowymi a poziomem unijnym. To doświadczenie musi być obudowane i wsparte finansowo. Doświadczenie w organizowaniu specjalnych spotkań angażujących osoby doświadczające ubóstwa, związanych z Europejskimi spotkaniami, także będzie bardzo istotne dla tego procesu.

Głównym zadaniem będzie do wspólnego rozpatrzenia będą obecne realia, identyfikacji nowych trendów i wyzwań, realizacja wspólnych strategii w ramach partnerstwa, a następnie monitorowanie i oceny wyników. To nie może być jednorazowe spotkanie czy biurokratyczna procedura sprawozdawcza, ale dynamiczne partnerstwo, oparte na bezpośrednich, regularnych wymianach osobistych z zainteresowanymi stronami, gdzie wszyscy członkowie przyczyniają się do rozwoju, realizacji i ewaluacji polityki.

Na poziomie krajowym

- Każde państwo członkowskie powinno ustanowić Krajową Platformę Ubóstwa/ Forum Partnerów, w oparciu o rozszerzenie istniejących struktur NAP i OMC. Powinna spotykać się co najmniej 4 razy w roku, opracowywać koncepcje partnerstwa w realizacji założeń OMC w polityce społecznej, w ramach unijnej Platformy i celów monitorowanych przez uzgodnione wskaźniki OMC.

- Uczestnictwo w tej Platformie powinno obejmować wszystkich kluczowych uczestników władzy krajowej, w tym partnerów społecznych i akademickie instytucje badawcze, ale również władze regionalne, lokalne i oddolne kluczowych aktorów zwłaszcza osoby dotkniętych ubóstwem i wspierające je organizacje pozarządowe. w oparciu o mocne strony istniejących Narodowych Sieci EAPN.

- Regionalne oraz lokalne Fora i Plany mogą stanowić istotny mechanizm realizacji celów Platformy, wnieść wkład do krajowego Forum oraz umożliwić znaczące zaangażowanie na poziomie oddolnym.

- Platforma wymaga odpowiednich narzędzi i określonego budżetu, w celu zapewnienia skutecznego udziału wszystkich kluczowych uczestników, szczególnie tych bez środków do życia - w tym organizacji pozarządowych, które wspierają bezpośrednie zaangażowanie osób

dotkniętych ubóstwem. Kluczowe znaczenie miałyby specjalna część budżetu na wspieranie krajowych sieci EAPN na doskonalenia ich pracy w tym obszarze.

- Proces ten powinien być oparty na wspólnej metodologii, w oparciu o unijne wytyczne, zasady i wspólne wskaźniki, co zapewni skuteczny proces i rezultaty. Jak najmniej kryteriów zasad uczestnictwa i konsultacji powinno być stosowanych we wszystkich Państwach Członkowskich.

- Każde Państwo Członkowskie, razem z Krajową Platformą, włączywszy sieci EAPN, powinno być odpowiedzialne za rozwój 3-letniej strategii walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, wśród nich celów z zakresu prewencji, wzmocnieniu ochrony socjalnej oraz zapewnienie dostępu do odpowiednich dochodów i usług powszechnych.

- Plan powinien ustanowić krajowe cele, mierzalne przez wspólne wskaźniki oraz plan działań na rzecz określonych politycznych narzędzi wobec głównych priorytetów, przy jednoczesnym zachowaniu zintegrowanego, wielowymiarowego podejścia.

· Coroczne sprawozdanie powinno być przeprowadzane w oparciu o użyteczny mechanizm wyników i stanowić podstawę corocznej debaty o postępach w sprawie „ubóstwa i wykluczenia społecznego ” z parlamentami krajowymi. Owe debaty/sprawozdania powinny wnieść wkład do procesu Krajowych Programów Reform.

· Każda Krajowy Platforma powinna być powiązana z unijnymi grup tematycznymi/ wieloletnimi strategiami, w celu promowania szczegółowej wymiany wiedzy i doświadczeń, z udziałem wszystkich zainteresowanych stron w tym organizacji pozarządowych i osób żyjących w ubóstwie

· korygowanie ubóstwa musi być skutecznie przeprowadzone we wszystkich dziedzinach polityki, zapewniając tym sposobem, że działania podejmowane przez rządy w różnych obszarach polityki nie będą osłabiać, a wspierać realizację celu redukcji ubóstwa.

Na poziomie Unijnym

- Ministrowie do spraw Społecznych powinni złożyć oświadczenie o politycznej woli

i podpisać umowę z Komisją, potwierdzającą cele i przyjęcie strategii, która została opracowana w procesie Krajowego Planu Działań z Krajową Platformą Partnerów

- Departament ds. Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (DG Employment Social affairs and equal opportunities) oraz Komitet Ochrony Socjalnej powinny być odpowiedzialne za ustanawianie programu walki z ubóstwem i zapewnienia jego wprowadzenia w życie.

- Unijna Platforma Walki z Ubóstwem powinna ustanowić forum zainteresowanych stron na szczeblu UE, z posiedzeniami co najmniej 3 razy w roku, przeglądem postępów unijnych i krajowych strategii, celów i wspólnych wskaźników, podkreślając kluczowe wyzwania i zalecenia.

- Zachęty i sankcje powinny być traktowane jako instrumenty do zapewnienia postępów w uzgodnionych celach, które mogą być związane z uwalnianiem funduszy strukturalnych.

- Tę Unijną Platformę/ Forum Partnerów powinno się uczynić odpowiedzialną za rewizję propozycji z Joint Report (Wspólnego Sprawozdania) Komisji i poszerzenie członkostwa w odpowiednich radach i procesie Krajowego Planu Działań, włączając propozycje Komisji dotyczące zaleceń.

- Partnerzy/ uczestnicy unijnej Platformy /Forum Partnerów, powinny zawierać: przedstawicieli ekspertów krajowych, regionalnych i lokalnych władz, środowisk akademickich, społecznych partnerów, europejskie organizacje pozarządowe pracujące z oraz dla osób dotkniętych ubóstwem.

- Jedno z posiedzeń forum powinno mieć formę cyklicznego okrągłego stołu, którego wyraźnym celem byłby przegląd postępów dokonanych w założeniach i zadaniach, przy udziale unijnych i krajowych przedstawicieli zainteresowanych stron oraz formułowanie zaleceń dla Rady.

- Cykliczne spotkania Osób Doświadczających Ubóstwa i Wykluczenia Społecznego powinny zostać utrzymane jako autonomiczne, oddolne wydarzenia, wspierane przez Prezydencję i Komisję, która "stawia osoby doświadczające ubóstwa we władzy", a także wbudowane w

kształtowanie cyklu polityki UE, poprzez formułowanie zaleceń dla Rady, po okresowym przeglądzie postępów.

- Platforma powinna rozwijać grupy tematyczne/ grupy, które działają na rozwój wieloletnich strategii unijnych, w celu ułatwienia długotrwałej wymiany i wzajemnego uczenia się wedle kluczowych Priorytetów UE oraz w celu proponowania konkretnych działań na rzecz postępu.

Bezpośrednim obszarami priorytetowymi w UE powinny być:

- a) aktywna integracja
- b) ubóstwo dzieci
- c) wykluczenie mieszkaniowe i bezdomność
- d) migracje i mniejszości etnicznych
- e) integracja finansowej
- f) Energia ubóstwa i zapewnienie przystępnego cenowo dostępu do wysokiej jakości usług

- SPC i Komisja powinny włączyć do tych grup tematycznych kluczowych partnerów ze specjalistyczną wiedzą - w tym pracowników naukowych, krajowych i lokalnych rządów, organizacje pozarządowe i osoby bezpośrednio dotknięte ubóstwem; odzwierciedlające rzeczywistość obszaru tematycznego, jak również krajowe priorytety.

- Przeglądy mogą być wyraźnie powiązane z każdym z tych kluczowych obszarów priorytetowych, powinny też być kontynuacją/ szerszym przeglądem tematycznym, które pozwoliłyby na zwiększenie udziału podmiotów społecznych. Lepsze połączenie powinno zostać wypracowane między przeglądem zatrudnienia i tematycznym.

- Zrównoważony sposób finansowania Organizacji Pozarządowych i osób dotkniętych ubóstwem musi zostać założony z założeniem potrzeby długoterminowych inwestycji w dialog obywatelski tych kluczowych grup, przekazywanie wiedzy i promowanie oddolnego zaangażowania.

2) Idąc dalej w sprawie ustanowienia Europejskich ram gwarantujących standardy socjalne w UE

Istniejące miękkie instrumenty OMC w polityce społecznej nie były wystarczające, aby

umożliwić postęp ku uzgodnionym celom, ani do zagwarantowania europejskiego modelu społecznego. Unia Europejska musi potwierdzić swoje zaangażowanie na rzecz realizacji podstawowych praw i zapewnienia osiągalnego dostępu do praw, zasobów i usług oraz zmniejszenia nierówności. Chociaż dokonano znacznych osiągnięć w sprawie ochrony środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa, brak wspólnych ram zapewnienia spójności społecznej, jak i gospodarczych standardów hamuje postęp społeczny w UE i podważa wiarygodność unijnych celów społecznych.

Traktat Lizboński dodaje nowej wagi społecznym zobowiązaniom UE poprzez:

- zwiększenie społecznych wartości w UE (art. 2 TUE),
- Wzmocnienie celów integracji społecznej w Unii (art. 3 TFUE), z nowymi horyzontalnymi rozwiązaniami społecznymi (w szczególności art. 9 TFUE, również Artykuł 8, 10, 11).
- umieszczenie w Karcie Praw Podstawowych, jako wiążącego instrumentu, [zapisu] wspierania wszystkich Unijnych inicjatyw i mechanizmów politycznych.
- Zapewnienie na szczeblu UE podstaw do koordynowania działań w celu ochrony socjalnej i społecznego włączenia/ograniczania ubóstwa (art. 151 i 153).

Zakres Unijnej Platformy na rzecz Walki z Ubóstwem powinna obejmować:

- Ocenę skuteczności obecnych instrumentów wobec uzgodnionych priorytetów realizacji polityki UE, jak również artykułów Traktatu i Karty Praw Podstawowych
- Badanie i rozwijanie schematów prowadzących do wspólnych ram unijnych do celu zagwarantowania podstawowych standardów socjalnych. To wymaga porozumienia w sprawie wspólnych definicji, zasad i kryteriów ustalenia takich standardów, bardziej niż ustalania norm. Pilnym priorytetem powinna być Ramowa Dyrektywa UE na temat zagwarantowania minimalnego dochodu, odpowiedniego do godnego życia co najmniej na granicy ubóstwa relatywnego (60% mediany dochodów). Byłoby to rozwinięcie 92 Rekomendacji Rady i Rekomendacji Komisji z roku 2008, w celu promowania aktywnej integracji osób najbardziej odsuniętych od rynku pracy oraz wdrożenie zaleceń z raportu niezależnych ekspertów na temat minimalnego dochodu.

3) Mobilizowanie instrumentów finansowych UE w celu zmniejszenia i przeciwdziałania ubóstwu i zapewnienia szans dla wszystkich.

Komunikat Komisji na temat Strategii Europa 2020 wyjaśnia, że inicjatywy polityczne mogą tylko posuwać się naprzód, jeżeli fundusze UE są ukierunkowane na realizację kluczowych założeń, priorytetów i celów. Unia Europejska nadal musi zapewniać solidarność z wymagającymi rozwoju regionami i obszarami, jak również wspierać środki i metody walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Pomimo, że Fundusze Strukturalne uznawane są za kluczowe w drodze powrotu do celów politycznych Strategii Europa 2020, wszystkie instrumenty finansowe UE muszą zostać wykorzystane w ramach przeglądu Perspektyw Finansowych. Należy zwrócić uwagę na nowy Program Ramowy dostarczania pomocy dla celu ubóstwa, zakładający ograniczenie i zapobieganie ubóstwu i wykluczeniu społecznemu.

Specyfika nowych instrumentów finansowych UE, Funduszy Strukturalnych i powtórnego programu PROGRESS, powinna wybrzmiewać w 3 najważniejszych celach:

- Zapewnieniu dostępu do praw do przystępnych usług użyteczności publicznej wysokiej jakości (w szczególności usług socjalnych), poprzez poprawę infrastruktury lokalnej dla społeczności lokalnych, ze szczególnym wsparciem dla słabiej rozwiniętych regionów i obszarów. Specyficznym obszarem objętym wsparciem finansowym może być opracowanie przystępnego i energooszczędnego budownictwa społecznego, dostęp do wysokiej jakości usług opieki nad dziećmi, oraz skutecznej profilaktyki opieki zdrowotnej (na przykład poprzez nowy Program Ramowy). Promowanie lepszej koordynacji między instrumentami finansowymi (w szczególności pomiędzy EFRR i EFS), wydajniejszego i łatwiejszego dostępu do rozbudowywania potencjału dla organizacji pozarządowych w nowej Regulacji w celu ułatwienia inwestowania w te infrastruktury lokalne dla społeczności lokalnych i usług socjalnych.

- Wsparcie przekazywania metod innowacyjnych i efektywne wspieranie ludzi w integracji społecznej poprzez projekty demonstracyjne, w szczególności skoncentrowane na tworzeniu aktywnej integracji – na przykład poprzez dostarczanie spersonalizowanych ścieżek podejścia do edukacji, do pracy lub zwiększenia udziału społecznego. Więcej uwagi i odpowiedniego wsparcia należy się kwestii rozwoju ekonomii społecznej, w szczególności WISE, jako kluczowego narzędzia integracji społecznej i zawodowej. Rozporządzenia będą musiały zapewnić, że podmioty oddolne, w szczególności organizacje pozarządowe pracujące bezpośrednio z osobami doświadczającymi w ubóstwie, będą mogły skutecznie ubiegać się o fundusze, w szczególności poprzez poprawę pomocy technicznej, całkowitych kwot dotacji

i mechanizmów prefinansowania (np. w Funduszach Strukturalnych). Takie innowacyjne projekty demonstracyjne w wymiarze instrumentów finansowych należy wspierać ponadnarodowo, bazując na współpracy z podmiotami lokalnymi (zwłaszcza organizacjami pozarządowymi), a mając na celu zachęcanie do rozpowszechniania sukcesu zintegrowane podejścia.

- Podnoszenie świadomości i wspieranie finansowania aktywnego uczestnictwa głównych podmiotów.

Zaangażowanie podmiotów społecznych opiera się obecnie na dobrowolnych zasobach i zobowiązaniach. Aktualne programy podnoszenia świadomości stały się kluczowym wsparciem dla osób dotkniętych ubóstwem i pracujących na ich rzecz organizacji pozarządowych, poprzez wpieranie ich w krajowych procesach związanych z OMC w polityce społecznej. Pomyślne uczestnictwo potrzebuje również inwestycji w skuteczną metodologię i długookresowy dialog, obejmujące samo przygotowanie procesu. Wielu Narodowym Sieciom EAPN udało się zdobyć na ten cel środki w ramach programu PROGRESS. Jeżeli jednak Platforma będzie działała efektywnie, wtedy nie tylko będzie trzeba pokrywać koszty, ale także poczynić inwestycje w długookresową stabilność organizacji pozarządowych pracujących z ludźmi w ubóstwie, jako kluczowych partnerów. Oznacza to konieczność wspierania zrównoważonego finansowania unijnych i krajowych organizacji pozarządowych oraz rozbudowanie metodologii w celu ułatwienia im wydajniejszego i bezpośredniego udziału na poziomie krajowym i Unijnym (np. poprzez PROGRESS).

4) Zagwarantowanie, że cele Włączenia Społecznego są rozpowszechniane w całej Strategii Europa 2020 i nawiązują do skutecznej oceny Oddziaływania Społecznego

Flagship Platforma powinna móc zagwarantować, że cele integracji społecznej znajdują się w centrum zainteresowania, zaś pozostałe inicjatywy polityczne w Strategii Europa2020 nie będą ich osłabiać ani podważać; np. w debatach na temat "wąskich gardeł wzrostu gospodarczego", gdzie odpowiednią uwagę należy skierować na wskazywanie wąskich gardeł procesu włączania, w szczególności w odniesieniu do priorytetów z zakresu wydatków polityki publicznej w strategii wyjścia, grożących cięciami w sektorze usług i świadczeń publicznych.

- Platforma powinna dokonać rewizji wpływu społecznego wszystkich kluczowych obszarów polityki związanych ze Strategią Europa 2020, w tym Krajowych Programów Reform (NRP) oraz Okresowych Raportów Postępu (NRES).
- Rozpowszechnić w Strategii Europa 2020 oceny społecznych skutków kryzysu i obecnej strategii wyjścia, nawiązujących w szczególności do Pakietu Wzrostu i Stabilności (SGP) oraz cięć w wydatkach publicznych.
- Zapewnić, że wyniki oceny zostaną ujęte w dorocznej unijnej debacie parlamentarnej.
- Przedstawić wynikające z oceny rekomendacje w ramach okresowego cyklu rewizji, związanym ze Strategią Europa 2020 oraz na grudniowym i wiosennym podsumowującym szczycie Rady.

Tłumaczenie przygotowane na podstawie dokumentu EAPN

<http://www.eapn.eu/images/stories/docs/EAPN-position-papers-and-reports/eapn-flagship-platform-against-poverty-proposals-en.pdf>